

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 30. Alterum inter Papam & Imperatorem dissidium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. lectari, & ejus Consanguineos plurimum
A.C. 1158. Ecclesiæ Romanæ posse prodesse. Hinc
 se juveni sublimiores dignitates desti-
 nare, cui jam Titulum, ac si Diaconus
 esset, designasset. Et ita quidem Papa
 in proposito perstitit. Sed Guido nihil-
 ominus Imperatoris præsidio tutus pos-
 sessionem Archiepiscopatus Ravennatis
Ital. Sacr. adit, quem annis decem, usque ad obi-
to. 2. p. 370. tum suum, annumque millesimum cen-
 tesimum sexagesimum nonum tenuit.

§. XXX.

*Alterum inter Papam & Imperatorem
dissidium.*

Hadrianus vero Papa impatienter fere-
 bat, quod Episcopi & Abbates, se
 Jura sua Regalia Imperatori in acceptis
 referre confessi essent, quodque Impe-
 ratoris Præfecti pabula etiam ex oppidis
Radev. c. 15. ad Patrimonium Ecclesiæ Romanæ perti-
 nentibus insolentia militari extorque-
 rent. Quamobrem ad Imperatorem de-
 dit epistolam, suavi, ut eam obiter le-
 gentibus videbatur, stilo, sed si verba
 bene pensarentur, acerrimo, eamque
 per famulum vilem transmisit, qui red-
 dita epistola, & necdum perlecta, omnium
 oculis se subtraxit. Imperator contumelia incitatus, & juvenili impetu, sta-
 tuit, par pari referre, non equidem
 misso sordido nuncio, nam virum spe-
 ctabilem

Stabilem delegavit, sed acerbitate orationis. Ergo Notarium, qui ipsi ab epistolis erat, iussit formulas antiquorum Romanorum adhibere, in fronte nomen suum Pontificis nomini præponere, eumque in sermonis contextu in secunda & singulari persona compellere; nam usu jam diu introductum fuerat, illum, ad quem dirigebatur sermo, numero plurali honoris causa alloqui. Dicebat enim Imperator, Papam cum sibi scriberet, stilo Antecessorum suorum uti debere, nisi vellet, ut ipse antiquorum Imperatorum more rescriberet.

Papa Imperatoris epistolæ respondens conquestus est, quod reverentiam Summo Pontifici debitam læderet, fidemque ipsi juratam violasset, cum ab Episcopis homagium sibi præstari iussisset, & prohibuisset, ne Sacræ Sedis Legati non in Ecclesias modo, sed ne quidem in urbes Regni sui admitterentur. In fine epistolæ comminabatur Principi coronæ suæ jacturam, nisi in posterum saperet.

Imperator multo quam ante ferocius rescripsit; se Regnum nemini mortalium nisi Antecessoribus suis in acceptis referre, subjecitque: *Numquid Constantini ætate S. Silvestro quidquam juris in Dignitatem Regiam fuit? quin imo piissimus Princeps*

Sæcul. XII.
A. C. 1159.

ep. 6.

App. ad
Rade. p. 563.

Sæcul. XII. *Princeps Ecclesiæ libertatem donavit, &*
 A.C. 1159. *pacem reduxit. Quæcunque, Papa, tenes,*
Imperatorum munificentia debes. Legebis
istorias, & vera esse, quæ dicimus, invenies.
Cur vero ab illis, qui Regalia nostra possi-
dent, homagium non exigamus, cum ille,
qui nihil ab hominibus acceperat, tribu-
tum Cæsari pro se & pro S. Petro sol-
verit? Ergo Episcopi vel Regalia nostra
nobis relinquunt, vel si eorum possessio-
nem sibi utilem crediderint, quæ sunt
Dei Deo & quæ sunt Cæsaris Cæsari
reddant. Ceterum ab Ecclesiis & Urbi-
bus nostris jure merito arcentur Cardi-
nales tui; non enim veniunt, ut Evan-
gelium prædicent, & pacem confirment,
sed magis, teste experientia, ut prædo-
num more aurum argentumque insatiabili
avaritia sibi cumulent. Cum tales esse
viderimus, quales Ecclesia desiderat, neuti-
quam eis mercedem, & quæ ad vitam
sustentandam necessaria sunt, denegabi-
mus. Contra mansuetudinis & humili-
tatis virtutes peccas, movens apud homi-
nes Sæculares hujusmodi quæstiones, quæ
Religioni parum prosunt; nos vero ad ea,
quæ nobis objiciuntur, tacere non possu-
mus, quia videmus, superbiam, mon-
strum illud, quod omnes boni abominan-
tur, usque ad S. Petri Cathedram ad-
repsisse. Quod hic Imperator dicit, Pa-
pam, omnia quæ habet, beneficio Prin-
cipum

Matth. 17.
 28.

cipum accepisse, de solis rebus tempo-
 ralibus intelligi oportet, ut sermonis
 contextus docet, iterumque videmus,
 Fridericum Donationis Constantinianæ
 veritatem præsumsisse.

Inter hæc jurgia utrinque animi ma-
 gis magisque accendebantur, jamque
 Pontificis epistolæ ferebantur inter-
 ceptæ, quibus Mediolanum aliæque ur-
 bes ad seditionem moverentur. Tunc
 vero Henricus Cardinalis Tituli S. Nerei,
 Augustæ pacis inter Papam & Impera-
 torem conciliator, datis ad Eberhar-
 dum Episcopum Bambergensem, qui
 cum Henrico ad illa foedera pertractanda
 delectus fuerat, literis, hortatus est,
 ut suis consiliis pro honore & libertate
 Ecclesiæ decertaret, *quamdiu enim, in-*
quit, negotia Proceres Laici, & Canones
& Religionis Regulas ignorantes, gerent,
pax stabiliri non poterit. Episcopus
 Bambergensis respondit; maximo dolore
 se affici, cum ista dissidiorum exordia
 conspiceret. Nihilominus Imperatorem
 excusat, affirmans, inde hoc malum
 nasci, quod quamlibet partem prius re-
 conciliationis modum quærere noxia
 verecundia prohibeat. Dicit vero Ro-
 manis, utpote Sacros Canones melius
 edoctis, convenire, ut alios in lenitate
 erudiant. Data deinde ad Papam epi-
 stola Eberhardus, tam reverentiæ quam
 libertatis

Sæcul. XII.
 A. C. 1159.

Sup. n. 25.
 Radev. 2.
 c. 19.

Eberhardus
 Bambergensis.

Sæcul. XII.
A.C. 1159.

libertatis memor, *timendum est*, ait, *ne dicta utrinque acerba, velut collisi filices, ignem accendant, quo Sacerdotium & Imperium late corripatur.* Et inferius: *Mibi quidem videtur, neutiquam expedire, quod verba omnia tam tetrice pensentur, & cujuslibet vocis ratio exigatur. Præstat flammam cito extinguere, quam litigare, qua ex parte orta sint. Scribe iterum Imperatori, ulceratum animum dulcibus verbis demulce, & bonitate tua paterna tibi & juvenem & Regem concilia, quem ad omnem tibi exhibendam reverentiam propensum esse scio.*

Episcopus Bambergensis, istarum *Id. c. 29.* epistolarum auctor, Vir doctrina & morum puritate eximius tanto affectu in Sacras Scripturas ferebatur, ut diversos earum sensus, etiam belli causa proficiscens, meditaretur, & reipublicæ negotiis obrutus ex illa lectione solatium hauriret. Nam Imperator Eberhardum arcanorum suorum conscium habebat, & regiminis curas cum ipso partiebatur. Quippe, hunc Præsulem honorem & salutem Imperii unice amare, nemo nesciebat.